14 Jaar No. 55. -- 's HERTOGENBOSCH. -- Dingsdag, 10 Mei, 1842.

DE NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM QUID VETAT? HORATIUS.

ABONNEMENTS-PRIJS
Voor de Stad, f 12-
Franco per post, » 14-

(Verschijnende driemalen ter week: Dingsdag, Donderdag en Zaturdag.)

ADVERTENTIEN.
15 cent de regel
behalve 35 cents zegel

EEN WOORD
Over de Circulaire
VAN HALL.

(Vervolg van N° 51.)

In ons nommer van den 30 April hebben wij ons bij eenige algemeene aanmerkingen bepaald; laten wij thans in eenige bijzonderheden treden: de zaak immers is belangrijk genoeg om er op terug te komen, dewijl zij het programma wezen moet der beginselen, van de welke de nieuwe minister van Justitie uit gaan zal.

Het eerste hoofddeel der circulaire behandelt het regtswezen. De minister vangt aan met eene wezenlijk verdiende lofspraak over de « onkrenkbare eerlijkheid, onpartijdigheid en naauwgezetheid" onzer regters, welke hij op last des Konings wil eerbiedigen; en over de pligtbetrachting, die hij hen zooveel toekent, dat het zijne Excellentie onmogelijk voorkomt, hen ooit de grenzen hunner magt te zullen zien overschrijden. Intusschen maakt hij al aanstonds het openbaar ministerie opmerkzaam, toe te zien, « dat de regterlijke magt voortdurend binnen de haar aangewezen grenzen blijve."

Het is niet zoozeer op de schijnbare tegenstrijdigheid, welke zijne Excellentie ontvallen is, dat wij verwijzen willen, dan op die al te groote bezorgdheid, welke hij aan den dag legt, om *de Administratieve*, tegen over de regterlijke *magt te handhaven*.

Te oordeelen naar des ministers bewoordingen hier en elders gebruikt, zoude men vooronderstellen moeten, dat onze regterlijke magt bij uitnemendheid aanmatigende was, en op het punt stond, van zich in den staat als een alleroverheerschend ligchaam op te werpen.

Juist het tegendeel is waar, zoo als de minister zelf in zijnen aanhef zeer te regt had aangemerkt; en wij zouden er kunnen bijvoegen, dat het grootste gevaar van aanmatiging van den kant der administratie komt. Dit ligt in het wezen der zaken; en de ondervinding is daar, om het te bewijzen.

Wij achten ons niet bevoegd, om de groote vraag te beslissen of eene conflicten wet, al dan niet noodzakelijk is. Veel is er *voor* en niet minder *tegen* geschreven en wanneer wij ons op zeer wijden gronden, zouden wij misschien dezelve ontkennend moeten beantwoorden; te meer daar dezelve moeijelijk met onze instellingen is over een te brengen. Dan hoe men ook over de zaak denken moge, zeker is het, dat de manier van spreken, welke de minister over dezelve aanneemt, onjuist voorkomt, en den schijn heeft van voor de regterlijke magt vernederend te zijn.

Het is onze lezers bekend, dat de Heer van Hall de conflicten wet van den Heer van Maanen heeft ingetrokken: Zijne Excellentie zou nog beter gedaan hebben tevens het conflicten besluit weg te nemen, welke ongrondwettigheid thans door niemand betwijfeld wordt. Had Zijne Excellentie Zijne ministerieele loopbaan daarmede aangevangen; dan gelooven wij dat dit gunstiger zoude zijn begroet geworden, dan het nu wel het geval geweest is met de aanmerkingen, welke hij de procureurs generaal heeft doen geworden.

Wanneer men over het hoofd ziet, dat de minister hier en daar niet zeer gelukkig is in de keuze zijner uitdrukkingen, die soms duisterheden en onnaauwkeurigheden veroorzaken; dan kan men het tweede hoofdstuk voor zeer belangrijk houden. Hetzelve is tweeledig, vooreerst vestigt hij de aandacht op de wetten en verordeningen, die tijdens de invoering der grondwet bestonden, en krachtens art. 2. der additioneele artikelen van die grondwet zijn blijven bestaan." Dit is wezenlijk een doolhof. De meesten daarenboven strijden met de huidige zeden en gewoonten, en zelfs met de *grondwet*.

Het was natuurlijk de bedoeling der ontwerpers dezer grondwet, dat die oude inboedel van onze vroegere versletene, en overledene staatsorde zoo spoedig mogelijk zoude worden opgeruimd. 27 jaren zijn er verloopen, en het werk is grootendeels nog aan te vangen, hoezeer het den Heer van Maanen niet aan talenten ontbrak, om zich daarmede te belasten. Maar het was in den geest van zijn bestuur, om alles zoo veel mogelijk op den ouden voet te laten; en daar die geest der wetgevende magt bekend was, is het niet zoo zeer den Heer van Maanen, dan die magt te wijten, die hem dit niet alleen liet, maar zelfs hielp begaan.

De Heer van Hall heeft wel gedaan, zich die taak al aanstonds voor te stellen. Hij zal beter weten, dan wij, met welke moeijelijkheden dezelve gepaard gaat, en hij verdient daarom dan ook destemeer goedkeuring, hoe meer onoverkomelijke bezwaren, die inhoudt.

Ten tweede behandelt Zijne Excellentie in dit hoofddeel de verbetering van onze nationale wetgeving. Het is zeker dat dezelve veel te wenschen overlaat; wanneer men slechts de redactie derzelve beschouwt, zoude er nog genoegzaam aan te werken zijn, om de ambitie des nieuwen ministers gaande te maken.

De middelen, welke Zijne Excellentie bezigt, om ter kennisse van gewenschte verbeteringen te komen, schijnen ons zeer doelmatig. Wanneer de minister de aangevangene taak bij zijne onderhoorige krachtig doorzet, en zelf werkzaam genoeg is, om de leiding dezer onderneming met voortdurenden ijver op zich te nemen, dan durven wij ons vleijen, dat Zijne pogingen goede resultaten zouden kunnen opleveren, vermits hij een weinig meer naauwkeurigheid en juistheid van uitdrukking tracht te verkrijgen, dan in zijne circulaire kan worden waargenomen.

Vooral hopen wij, dat de minister spoed zal maken met ons een volledig strafwetboek te bezorgen. De Heer van Maanen heeft ons naar hetzelve zoo lang vruchteloos doen wachten, dat men het wachten moede wordt. Hij zou goed gedaan hebben, daarover met een woordje in Zijne circulaire te spreken, en den geest op te geven in den welken hij ten dezen opzigte vooral voornemens is te werken. De minister, die zoo sterk drukt, op den Belgischen geest, welke ondanks derzelver zuivering in onze wetgeving is blijven heerschen, hadden wij liever sterk afkeurend zien spreken over den fransch keizerlijken geest, welke de natie zoozeer in het thans nog regeerend wetboek van strafvordering vertoeit. Hoe eer deze erfenis des keizerrijks met onzen nationalen geesselpaal verdwijnen kan, hoe beter, en de minister zal zich bij de natie zooveel te verdienstelijker maken, hoe meer spoed hij achter dit gewenschte werk zetten zal.

OOSTENRIJK.

WEENEN, 26 April. De Oostenrijksche Gezant in 's Gravenhage, Graaf Senfft von Pilsach, is, naar men verneemt, tot opvolger van den Vorst Esterhazy in Londen bestemd. (A. A. Z.)

DUITSCHLAND.

FRANKFORT *aan den Mein* 30 April. Volgens een heden ter beurze loopend gerucht, is de baron *A. S.* Rotschild heden naar 's Gravenhage afgereisd, om de kapitalisering van het Belgische aandeel in de Nederlandsche schuld te regelen. Dit gerucht oefende eenen zeer gunstigen invloed op de Hollandsche fondsen uit.

ENGELAND.

-- Londen 2 Mei. Gisteren is H. D. H. de hertogin Ida van Saxen-Weimar, verzeld van den prins en de princes van Saxen-Weimar, van Rotterdam alhier aangekomen. H.H. D.D. H.H. hebben zich terstond naar het hotel der Koningin Douairiere begeven. In den namiddag zijn zij door de Koningin en Prins Albert bezocht geworden.

-- De hertog van Wellington heeft gisteren zijnen 73 verjaardag gevierd; de beroemde krijgsheld is in 1769 geboren.

-- De Generaal Scott, de oudste van het Engelsche leger, is te Edimburg in den ouderdom van 97 jaren overleden. Tot aan zijnen dood toe heeft deze grijze krijgsman het volkomen genot zijner zinnen gehad.

-- Het lagerhuis heeft deszelfs zitting van den 2den Mei weder geheel aan de behandeling in committé van de wet wegens de belasting op de inkomsten besteed. Een aantal bepalingen dier wet zijn zonder veel tegenstand goedgekeurd. De clausule echter, volgens welke de belasting ook van alle Engelsche fondsen zonder onderscheid zal worden geheven, of liever op de jaarlijksche dividenden dier fondsen de 3 pCt. of daaromtrent zal worden gekort, heeft tot geene belangrijke woordenwisseling aanleiding gegeven. De heer Baring heeft zich tegen deze bepaling verzet, in zoo verre als daardoor ook vreemdelingen, die Engelsche fondsen bezitten, aan de belasting zouden worden onderworpen. Hij achtte dit strijdig met de goede trouw; en beriep zich op het voorbeeld van Pitt en Fox, die, toen in hunnen tijd belastingen op de inkomsten of den eigendom werden vastgesteld, steeds de vreemde houders van Engelsche fondsen daarvan hadden helpen vrijstellen. De heer Labouchére sprak in gelijken geest, en beriep zich onder anderen op het gevaar, dat de Vereenigde Staten van Noord-Amerika het door Engeland gegeven slechte voorbeeld mogten volgen, en om in hun benard finantie-wezen te voorzien, eene algemeene belasting of korting op de renten hunner staatsschuld mogten laten drukken, waardoor Engelsche houders van Amerikaansche fondsen grootendeels zouden worden benadeeld. -- De ministers Peel en Coulburn verdedigden de bepaling, zonder echter thans de ware aanleiding daartoe -- de vrees namelijk, dat Engelschen hunne fondsen op vreemde namen mogten doen overschrijven, en zoo de belasting ontduiken -- op den voorgrond te stellen. Zij zeiden dat indien hier eenige inbreuk op de goede trouw plaats had, zij de aangerande bepaling niet zouden verdedigen. Deze was toch uit een geldelijk oogpunt van zeer ondergeschikt aanbelang. De belasting zou, voor zooveel de vreemde fondsenhouders betreft, slechts tusschen de 10,000 en 20,000 ponden sterlings opbrengen, (waaruit dus volgt, dat de jaarlijksche renten, die aan vreemde houders van Engelsche fondsen worden uitbetaald, niet meer dan 330,000 à 660,000 L. St. bedragen). Maar er bestond hier geene inbreuk op de goede trouw. Als vreemdelingen hunne kapitalen in Engelsche fondsen plaatsten, genoten zij al de voordeelen van Britsche veiligheid en welvaart, en moesten zij dus in dezelfde verhouding als Britsche fondsenhouders tot de bevordering dier belangen bijdragen. Dit was zoo waar, dat men geenerlei bedenking had gemaakt, om vreemdelingen, die vaste goederen in Engeland of aandeelen in Engelsche spoorwegen bezaten, aan de belasting op de inkomsten of rente daarvan te onderwerpen, en waarom zouden dan alleen de vreemde fondsenhouders moeten worden vrijgesteld? De Engelsche 3 pCts. geconsolideerden waren, ten gevolge van welke oorzaken dan ook, sedert de indiening der wet op de inkomsten omstreeks 4 pCt. gerezen en de beursprijs daarvan was ongewoon hoog [92 à 93 pCt.] Indien dus de vreemdelingen zich aan de belasting op hunne Engelsche fondsen niet wilden onderwerpen, bezaten zij de gelegenheid om zich daarvan op eene voor hen zeer voordeelige wijze te ontdoen. Pitt en Fox hadden, zoo als de Minister Peel zeide, de vreemde fondsenhouders geenszins vrijgesteld uit een beginsel van goede trouw, maar uit staatkunde, omdat bij de toenmalige zeer aanzienlijke leeningen, die Engeland gedwongen was te doen, het van hoog belang was om vreemdelingen tot het plaatsen van hun geld in de Engelsche fondsen te nopen. -- De Heer Hume was het noch met den Heer Baring, noch met de Ministers eens. Hij meende, dat daar het rijk zich bij elke geldleening uitdrukkelijk verbond, om de bepaalde renten daarvan zonder eenige korting of aftrekking hoegenaamd te betalen, geenerlei belasting op de renten der staatsschuld kon worden gelegd, en dat dus noch de inboorlingen, noch de vreemdelingen aan het bezwaren van dit deel hunner inkomsten konden worden onderworpen. De groote meerderheid van het huis dacht er anders over. Het voorstel van den Heer Baring, om de vreemde fondsenhouders niet te belasten, werd met 203 tegen 40 stemmen verworpen en de oorspronkelijke bepaling dus aangenomen.

Den 3 Mei heeft het lagerhuis zich bezig gehouden met eene door den heer Duncombe ingediende monsterachtige petitie van zoogenaamde Chartisten. Dit verzoekschrift, hetwelk het gewrocht is der genootschappen van Chartisten, die overal in Engeland door de arbeidende klassen, en vooral ook onder de fabriek-arbeiders bestaan, draagt niet minder dan *drie en een half millioen* onderteekeningen, waaronder echter zich zeer vele van vrouwen en kinderen, en zelfs, naar het schijnt geen gering aantal valsche bevinden. De perkamenten rol, waarop het stuk is geschreven, is op den 1. Mei in plegtigen optogt door eenige duizenden lieden uit de mindere klassen naar het gebouw van het parlement gebragt. Het stuk ontwikkelt de bekende wenschen der chartisten, namelijk de uitbreiding van het kiesregt tot alle mannelijke ingezetenen zonder onderscheid, de invoering van geheime stemmingen en jaarlijks nieuw te verkiezen parlementen, de bezoldiging der leden dier wetgevende vergadering, enz. Al deze wenschen worden gegrond op den nood onder de lagere standen, die daaraan wordt toegeschreven, dat deze standen niet behoorlijk in het parlement vertegenwoordigd worden. Het verzoekschrift houdt voorts een hevigen uitval tegen de bestaande armenwetten en den wensch in, dat de lasten des volks door het niet meer betalen van de renten der staatsschuld mogten worden verminderd; terwijl eindelijk, zonderling genoeg, als een middel van herstel der bestaande grieven des volks, ook de intrekking van de unie tusschen Groot-Brittannie en Ierland wordt opgeteld. Het verzoekschrift sluit echter niet met den wensch om alle deze veranderingen op eens tot stand te brengen, maar wel daarmede, dat een klein aantal afgevaardigden der chartisten voor de balie van het huis over de belangen, der onderteekenaren van het verzoekschrift mogten worden gehoord. Dit verlangen is, nadat de heer Duncombe het doel en de belangrijkheid van het verzoekschrift in het breede had ontwikkeld, door sommige leden van het huis van de partij der radikalen ondersteund, op grond, dat men ten minste de bezwaren kon aanhooren. De groote meerderheid heeft zich echter daartegen verzet, en zoowel lord Russell als de minister Peel verklaarden, dat het toegeven aan de wenschen der Chartisten gelijk zou staan met eene geheele omverwerping der maatschappelijke orde in Engeland en met eene aanranding van alle regten van eigendom; en dat het daarom zelfs hoogst gevaarlijk was aan de chartisten eenige hoop, hoe gering ook, in te boezemen. » Ik geloof, zeide de minister Peel, aan het eind van eene met warmte uitgesprokene en levendig toegejuichte rede, dat het toekennen van een algemeen stemregt onvereenigbaar zou zijn met de instandhouding der getemperde monarchie, onder welke wij leven. Ik geloof tevens, dat het beginsel der getemperde monarchie van minder belang is, om de middelen, waardoor het in stand wordt gehouden, dan om het doel, hetwelk daarbeoogd wordt, namelijk de bevordering van het meest mogelijke geluk des volks; maar ik zal in een land, zoo gesteld als het onze, nooit toestemmen, dat eene zuivere democratie worde ingevoerd, in plaats van dien gemengde regeringsvorm, onder welken wij leven, en die, hoe onvolmaakt hij ook moge zijn, ons meer wezenlijk geluk, meer ware vrijheid heeft aangebragt, dan immer in eenig land, de vereenigde Staten niet uitgezonderd, is genoten. De lagere volksklassen mogen aan smartelijke ontberingen onderworpen zijn. Ik betreur dit diep; de lijders bezitten geheel mijn medegevoel; ik bewonder hunne geestkracht; ik eerbiedig hunne gelatenheid; maar ik zal niet toestemmen, dat de thans verlangde wijzigingen in de staatsregeling worden gemaakt, daar ik zeker ben daardoor geenerlei leniging aan tegenwoordige ontberingen, aan bestaand lijden te zullen verschaffen, en tevens van eene staatsregeling in gevaar van vernietiging te brengen, die naar mijne innigste overtuiging, zoo gij die onaangerand laat; aan uwe afstammelingen dezelfde zegeningen zal doen genieten, als het deel van u en van uwe voorouders geweest zijn; zegeningen welke gij nimmer door voorbarige, overijlde veranderingen zult verwezenlijken, hoe aannemelijk die in de bespiegeling mogen toeschijnen!"

LONDEN, 3 Mei. Er zijn tijdingen uit de Vereenigde Staten, tot het begin van April. De leenings-wet was in het huis der vertegenwoordigers aangenomen. De leening zou ten hoogste 24 millioen en ten minste 12 millioen kunnen bedragen.

PORTUGAL.

-- De gouden roos door den Heiligen Vader aan de Koningin Dona Maria gezonden, is gisteren door Mgr. Cappaccini aan hare majesteit ter hand gesteld geworden. Deze plegtigheid wordt als een volkomen verzoenings-teeken tusschen de beide hoven beschouwd. --

SPANJE.

Spanje kan thans niet zonder diepe smart de steunpilaren der regtzinnigheid en waardigheid harer kerk ten grave zien dalen. De Madridsche Dagbladen melden den dood van Allué y Sesé, Patriarch der Indiën, Vicarius-Generaal der legers en der vloot, Aartsdeken titulair der hoofdkerk van Toledo, die na een lang lijden te midden der grootste ellende, den geest heeft gegeven. De overblijfselen van dezen hoogwaardigen geestelijke zijn in de kapel der beroemde hoofdkerk van Toledo, ter aarde besteld.

-- De Secretaris van het Kapittel van Toledo is 40 mijlen van Madrid verbannen, met verbod van in eenige stad, alwaar zich eene Kathedraal bevindt, zijn verblijf te houden. De heer Zarandia geestelijk gouverneur van Calahorra, is veroordeeld acht jaren buiten het bisdom op eenen afstand van niet minder dan 10 mijlen te verblijven.

(*Correo Nacional.*)

FRANKRIJK.

-- Men spreekt, van eene inschrijving te openen tot de oprigting van een standbeeld voor den Maarschalk Moncey; verscheidene van onze dappere generaals hebben dit voornemen met geestdrift toegejuicht, en de Heer Felix Pigeory, een verdienstelijk bouwkundige, heeft aan den stedelijken raad reeds een ontwerp aangeboden tot de vervulling van dit nationaal verlangen.

-- Men leest in een ochtendblad het volgende:

» In Afghanistan hebben de Engelschen geene nieuwe ongelukken te betreuren gehad, en de garnizoenen van Ghazna, Kelat-i-G[illegible]i, van Djella-

labad en van Candahar zijn niet zeer ernstig aangevallen.

» Wij moeten geene belangrijke gebeurtenissen in China verwachten, voor twee of drie maanden verloopen zijn. Sir Henry Pottinger heeft zich aan het hoofd der versterkingen, die hij wachtte, naar Canton begeven, en naar allen schijn heeft zich in de Zeeën van China eene Engelsche krijgsmagt van tien duizend man vereenigd, welke zich naar de hoofdstad van het hemelsch rijk zal begeven.

» Eene zaak schijnt in Europa eenigen indruk veroorzaakt te hebben, het is de uitnoodiging welke men zegt, dat uit naam van den onderkoning, door bemiddeling van den gouverneur van Canton aan den kommandant van het fransche fregat de Erigone gezonden is geworden. Indien deze zaak zeker is en dezelve alzoo behandeld wordt, zou het voor den eersten keer zijn, dat zoo iets gebeurde, en ongetwijfeld zou het zonderling zijn te vernemen, dat zulks het doel was van de bijeenkomst, welke door de Chineezen verzocht was. Wij weten echter niets anders hiervan, dan alleen dat de Heer Cécille zich naar Canton begeven heeft.

» De dagbladen van Canton prijzen uitermate de uitmuntendheid der uitrusting en bouworde van de Erigone. Het is eene nieuwe fregat van 40 stukken. De korvet de Danaide, gecommandeerd door De Rosamel, welke lang in de Chineesche Zeeën gebleven is, is thans op de terugreis naar Europa, te Calcutta aangekomen.

— Men zegt dat de minister Guizot naar Londen geschreven heeft, om de klagten mede te deelen, door de gezagvoerders van Fransche schepen sedert eenigen tijd over de wijze van het onderzoek ingediend, waaraan zij door engelsche schepen onderworpen worden. De gezant de St. Aulaire zou in last hebben te doen opmerken, dat in de herstelling dier misbruiken het eenigst middel gelegen was om de bekrachtiging van het jongste tractaat te verkrijgen.

— Parijs 5 Mei, Bij gelegenheid der verjaring van den dood van Napoleon, is heden morgen in alle parochien der hoofdstad eene plegtige mis opgedragen.

— Te Toulon liep deze laatste dagen het gerucht, dat de generaal Bugeaud met zijne familie in den loop der maand Mei naar Frankrijk zou terugkeeren.

— Men verneemt, dat sedert drie of vier dagen gestadig pogingen bij den heer Guizot aangewend worden, om de in vrijheid stelling van prins Lodewijk Napoleon te erlangen. Deze aanzoeken werden zelfs door twee zeer invloedrijke diplomaten ondersteund; maar de minister heeft alle aanzoeken weerstaan.

— De maand April heeft verscheiden voorname personen het leven gekost; onder deze behooren de minister van financien Humann, de maarschalk Moncey, de maarschalk Clauzel, de generaal Castex, de generaal Heymes, de heer Bertin de Vaux, pair van Frankrijk, de graaf Davoust, pair van Frankrijk, de Heer de Rigny, staatsraad, de graaf de Mesnard, eerste stalmeester der hertogin van Berry, de heer Bouilly, de voornaamste der dramatische schrijvers, de abt Royer, directeur van het Seminarium St Sulpice, de heer Aguado, markies de las Marismas, Boucheporn, ontvanger-generaal, Boursault, lid der conventie, de graaf de Sesmaisons, de barones Virginie de Cazan, dochter van Bernardin de St. Pierre, de gravin de Balby, de markiezin de Boisgelin, de gravin de Sallaberry en Mw. Wanlerberghe, moeder van Mw. Jacqueminot en grootmoeder van Mw. Duchatel, de heer de Lur-Saluces, oud-gedeputeerde, Beaupré, geweren danser aan de opera, de heer Wilhelm, inspecteur der zangscholen, Antonio Espartero, broeder van den Spaanschen regent. Van al de maarschalken van Frankrijk is de hertog van Sagusa thans de jongste; hij is geboren in 1771 en is maarschalk sedert het jaar 1809.

BELGIE.

— Den 6 Mei ten een ure is Mgr. Fornari, aartsbisschop van Nicée, bij Z. M. den Koning der Belgen ter plegtige audientie toegelaten en heeft zijne geloofsbrieven als Apostolische Nuntius overhandigd. Hij is met den kanonnik Forsifanti door een der adjudanten van Z. M. ter audientie geleid geworden. De minister van buitenlandsche zaken was ook bij dezen ontvangst tegenwoordig Mgr. Fornari is insgelijks door H. M. de Koningin ontvangen geworden.

NEDERLAND.

— 's GRAVENHAGE, 6 Mei. Gisteren en heden was hier het gerucht in omloop dat onze regering besloten had tot het zenden eener diplomatieke nota aan de vijf groote Europesche mogendheden, waarin zoude zijn vervat een overzigt van al hetgeen Holland ten aanzien der met Belgie aanhangige financiele geschillen had ingewilligd, om tot eene spoedige schikking te geraken, en waarbij ten slotte de tusschenkomst van evengemelde mogendheden andermaal zou worden ingeroepen.

— De Heer Roest van Limburg, gewezen redacteur der *Arnhemsche Courant*, is tot secretaris van het Nederlandsche gezantschap te Weenen benoemd.

— Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden is gisteren avond, uit Berlijn, in deze residentie teruggekeerd.

Z. K. H. Prins Hendrik is gisteren morgen van Hoogstdeszelfs togt naar Vlissingen, almede in deze hoofdstad teruggekeerd.

De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn eergisteren en heden vergaderd geweest over het ontwerp van wet nopens de pensioenen, en zullen morgen bijeenkomen over het laatst ingekomen ontwerp van wet, betrekkelijk het batig slot der Overzeesche geldmiddelen. Ook de kommissie, belast met de zamenstelling van het nieuwe reglement van orde der Kamer, heeft weder eene bijeenkomst gehouden.

Morgen ten 2 ure zal de Tweede Kamer der Staten-Generaal eene openbare zitting houden.

— Naar men verzekert, heeft de Heer van Nispen bedankt voor de benoeming van Lid van den Raad van State, doch de Heer van Sonsbeeck zou, naar men verneemt, zich de benoeming laten welgevallen.

AMSTERDAM, 6 mei. Wij hebben het genoegen te berigten, dat onlangs door de stedelijke regering met de directie van de Amsterdamsche spoorweg-maatschappij de voorloopige voorwaarden, tot wederzijdsch genoegen, zijn vastgesteld en aangenomen, om het Amsterdamsche station meer nabij de stad te verplaatsen, en dat daartoe is bestemd een gedeelte van het plein buiten de Willemspoort en de grond van de zich aldaar bevindende schuitenmakers-werf en paardenstal, benevens de herberg het *Amsterdamsche Wapen*, hetwelk, zoo wij vernemen, reeds tot genoemd einde door de maatschappij zoude zijn aangekocht. Men mag zich dus vleijen, dat deze voor het algemeen zoo nuttige verbetering spoedig tot stand zal komen.

VLISSINGEN, 4 Mei. Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden zal met Zr. Ms. fregatten *de Rijn*, (door H. D. gekommandeerd) en *Jason*, Kapitein Luitenant ter Zee, Koops, den 1 Junij e. k. naar Petersburg stevenen, teneinde bij de feestvieringen der 25jarige echtvereeniging van Z. M. den Keizer aller Russen tegenwoordig te zijn; deze kleine reis zal, naar men verneemt, slechts 3 maanden duren.

Toestand van Frankrijk.

Eenigen tijd geleden behelsde het *Journal des Débats*, de volgende beschouwing, welke wij, met eenige bemerkingen uit de Historisch-politische Blätter willen mededeelen, over den toestand van Frankrijk. » Waar is thans de groote vraag aanhangig? In de kamers, of op de straten?... Wie kan zich deswegen nog bedriegen?... Ach! het komt er thans niet meer op aan, te weten, of de Koning *troont of regeert*; naar de omwentelings Spreuk: *le roi règne et ne gouverne pas*, of het Charter in dezen of genen zin moet uitgelegd worden. De vraag is, of, er over het geheel nog eene regering, eene constitutie, eene maatschappelijke orde zal bestaan. De omwenteling, die Frankrijk bedreigt, heet thans niet meer enkel democratie of republiek; zij zal zijn ver en eenvoudig *onteigening* genoemd worden.... Wat maakt het den *communisten*, of de Heer Thiers, of Odillon-Barrot, of Ledru-Rollin het roer in handen hebben? Wat zouden zij er zelfs bij winnen, dat de republiek werde afgekondigd? De eenige republiek, welke hun behaagt, is die, welke hun het vermogen der rijken in handen geeft, welke hun het genot der weelde bezorgt, die zij thans arm en vol afgunst staan aan te blikken. Waaraan denken dan diegenen, die gelooven, dat het thans de tijd is van de staatkundige vragen, en die niets voor gewigtiger beschouwen dan nieuwe ministerien te vormen en wederom te wijzigen? Is het thans de tijd van zulke parlementaire twisten, nu de vijand van alle kanten de stad belegert, en aan alle zijden bres schiet? Het is, als of wij met eene noodlottige begoocheling bevangen waren, men spreekt van kamers, van beraadslagingen, van stemopnemingen, van verantwoordelijke ministers, van den onschendbaren Koning, van verkiezingen, van vertegenwoordigende regeringsvorm: *dit zijn allen louter herschenschimmen en verbeeldingen.* O hoe gaarne wenschten wij, dat dit alles voor waar mogte gehouden worden! hoe gaarne wenschten wij zulke regering van beraadslagingen tusschen ministers en vertegenwoordigers! hoe gaarne wenschten wij, alleen met de gistingen en beroeringen der tribune te doen te hebben! hoe gaarne wenschten wij, als eenige ziekte, de koorts der parlementaire eerzucht te kunnen aannemen! Maar, opregt gesproken, is het dat, waarom het te doen is? Neen! — De Koning telken jare eens onder de hand des moordenaars, als niet soms deszelfs zonen zijne plaats, tegen over de moordwerktuigen, innemen (en zij beklagen zich niet, dat men hen in de plaats huns vaders stelt) de lastering, die den Koningsmoord voorbereidt, en de Koningsmoord zelf, die niet eens meer als doel maar als middel geldt (want toch waarom den Koning of zijne kinderen te dooden als dit niet tot gelijk makende *onteigening*, met behulp der regeringloosheid, moet voeren?) de communistische verbindingen altijd op de loer, om in den eersten gunstigen oogenblik op de maatschappij aan te vallen — de maatschappij van hare zijde zich met onzekerheid en onwetendheid verdedigende, wel bewust, dat zij in elken hoek der straten een wapen tegen haar gerigt vindt, maar vreezende, opzien te baren, als zij op haren vijand losrukt, om hem te vangen of te ontwapenen; vreezende vooral van gewelddadigheid en wreedheid beschuldigd te worden, als zij zich niet laat dooden — deze is de ware toestand der dingen, hier liggen onze gevaren, hier onze strijden. Heeft dit wel eenige overeenkomst met den kamp der vertegenwoordigende regeringen? *Waar is die onschendbare Koning, dien gij ons beloofd hebt?* Telken dage wordt hij ter verantwoording geroepen voor de balie der onteering en des moords! En terwijl aldus de Koning, de monarchie, de maatschappij zelve dagelijks op het spel staan, worden er lieden gevonden, die koelbloedig genoeg zijn, om het overwigt des Koningsdoms te vreezen! Zonderlinge geestdrijvers, die op den dag eens grooten brands vreezen in een glas water te verdrinken! Groote God! wij lijden aan eene maatschappelijke, en niet aan eene staatkundige kwaal. Daarom vinden wij die parlementaire voorstellingen voor uiterst belagchelijk, welke den schijn hebben, als hing ons toekomstig lot af van het in evenwigt brengen der constitutionele magten. Maakt plannen van bemiddeling zoo veel gij wilt; maar merkt wel op, dat er slechts eene bemiddeling is, die aan de verlangens en gevoelens der maatschappij beantwoordt — de bemiddeling en het te zamen werken van alle staatsmagten ter redding der bedreigde maatschappelijke orde."

Wij willen het onbeslist laten, welke naastbijliggende oogmerken het *Journal des Débats* door deze zijne openhartigheid tracht te bereiken. Het zij ons alleenlijk vergund ons aan deze eenvoudige

daadzaak te houden, dat weinige maanden na den elfden verjaardag der Julij omwenteling een orgaan der Fransche regering gedwongen is *sulke* klagten in het aanzigt der natie uit te spreken. Deze daadzaak moet ieder die niet door bevangenheid en partij geest voor elk kalm nadenken onbekwaam is, stof tot ernstige overweging geven. Heeft, naar deze bekentenissen, de Julij omwenteling zijn voorgegeven doel bereikt? Heeft zij der Fransche natie hare welvaart en vrijheid verzekerd? Waren derhalve diegenen te veroordeelen, die, hoe groote grieven ook der regering der oude Bourbons ten laste lagen evenwel met alle krachten eene gewelddadige regeringsverandering trachtten te verhoeden? Bestaat er tusschen den toenmaligen afkeer der » Ultras " van eene vernieuwing der omwenteling en de huidige klagten van het *Journal des Débats* een ander onderscheid, dan dit alleen, dat genen reeds voor twaalf en vijftien jaren diezelfde inzage van den waren toestand van zaken genomen hadden, welke thans eerst bij die mannen plaats vindt, die den omkeer van 1830 veroorzaakten? -- Dit zijn alle vragen die wij dezulken ernstig verzoeken te overwegen, die ook in ons vaderland de Julijdagen met geestdriftige vreugde begroetten.* -- Wij daarentegen bekennen vrijmoedig, dat, naar onze overtuiging, eene tweede restauratie van den oud sten tak der Bourbons de kwaal volstrekt niet genezen zoude, onder welke Frankrijk zucht. De partij der legitimisten, zoo als zij zich sedert dat tijdstip geplaatst heeft, heeft het bewijs geleverd, dat zij onmogelijk de roeping tot dat groote werk heeft. En den oudsten, door zijn goed regt ten troon geroepenen tak des koninklijken stams ontbreekt, althans tot hier toe, de Man, die de Voorzienigheid daartoe bestemd konde hebben, om » den afgrond der omwenteling " niet slechts in eene proclamatie maar in waarheid te dempen. -- Beschouwen wij den toestand van Frankrijk, vrij van alle hartstogtelijke voorliefde en afgekeerdheid, zoo vertoonde het zich dat de Julij omwenteling in den toestand des lands niets dan den persoon en de stelling des bestuurders veranderd heeft; en dat nu, zoo als toen, het koningdom zich tusschen de beide afgronden des democratische regeringloosheid en der militaire dwingelandij geplaatst vindt, afgronden, die in de communisten aan de eene zijde en in de versterking van Parijs aan de andere zijde voor het oog liggen, en die sedert twee menschen leeftijden voorhanden, thans zoo zeer elkander genaderd zijn, dat ook de kortzigtigste zich wegens het daarzijn derzelve niet meer bedriegen kan. Hoelang dat land in het onnatuurlijke tusschen beide zweven verkeeren zal is enkel eene vrage des tijds; het of? is naar menschelijke berekening sedert lang uitgemaakt ook helpen daartegen, volgens onze overtuiging, geene Staatkundige middelen. Zelfs een voor Frankrijk gelukkige oorlog zou de crisis slechts kunnen rekken, de ontknooping slechts verschuiven. Het eenige reddingsmiddel ligt gansch buiten het staatkundige gebied. Eerst dan, als de jongst ontwaakte Godsdienstige geest de massen doordringt, en het volk in zijn geheel weder levendig een lid der Katholijke kerk wordt, eerst dan is er hoop, dat Frankrijk zijne lange zwerftogt geeindigd en eene zekere have bereikt zal hebben, die hetzelve voor langen tijd Vrijheid, welvaart en roem in overvloed verzekert.] De taak van alle ware staatsmannen kan dus alleen zijn, het tegenwoordige koningdom gelukkig te doen doorwinteren tot het aanbreken van die lente, welke wij onze vroegere naburen, voor het heil van Europa, van harte toewenschen.

Deze overtuiging maakt, zoo als ieder kundige ligt inziet, geen geheim daaruit, dat zij het Katholijke geloof en de vereeniging met de kerk als den eenigen en ontbeerlijken grondslag der ware en echte vrijheid der volken aan de eene zijde en der monarchale regeling aan de andere zijde beschouwt.

(*) Men herinnert zich, hoe menig dagblad in ons Vaderland der ongeving toegedaan? en vrijwillig blind voor het gevaar, de de omwenteling in Frankrijk uitgebroken, ligtelijk naar het gistende Belgie kon overslaan, in der tijd uitbundig juichte over hetgeen zij het einde van priesterdwang en Jezuitismus noemden

Buiten de kerk kunnen er dus slechts overgangen plaats hebben, hetzij tot den grafsnacht der Oostelijke, pseudomonarchische, revolutionaire dwingelandij hetzij tot de rustelooze beweging der westelijke dispotieke heerschappij der democratische meerderheden van het zoogenaamd souvereinen volk. --

---

-- Op den 2 dezer, zijn er door eenen fellen brand te Hedikhuizen, vier huizen, bewoond door vijf huisgezinnen, geheel in de asch gelegd. Onder de slagtoffers van dezen ramp, telt men voornamelijk den veldwachter der gemeente, M. Kemps, welke daarbij *alles* heeft verloren en alzoo met vrouw en kinderen in de bitterste armoede is gedompeld. Diep bewogen met den hulpbehoevenden toestand van dit beklagenswaardig gezin, (waarvan de vrouw bovendien elken dag hare bevalling te gemoet ziet), neemt de ondergeteekende de vrijheid voor hetzelve de ondersteuning van edelmoedige menschenvrienden interoepen; zullende dezelven gaarne ontvangen en ten meeste nutte aanwenden wat hem door de Christelijke liefdadigheid tot dat einde mogt worden toegezonden.

Hedikhuizen den 6 Mei 1842.

N. VAN DEN BRAAK.
R. K. Pastoor van voornoemde gemeente.

ADVERTENTIEN.

, Heden overleed onverwachts den Hoog Wel Geboren Heer JOANNES PETRUS ELIGIUS Baron VAN BLOCKLAND DE PELICHY, in den ouderdom van ruim 50 jaren.

's Hertogenbosch,
den 1 *Mei*, 1842.
Eenige Kennisgeving.

TE HUUR,
in de Vughterstraat,

Een goed en wel ter nering staande HUIS van ouds genaamd de Brouwkuip, voorzien, niet allen nog nieuw behangen KAMERS, met zeer gerieflijke KASTEN en alle overige gemakken, des noodig zijnde, kan dit HUIS ook tot gesloten HUIS worden ingerigt. Te bevragen bij *FRANÇOIS MAHIE* op den Hoogen Steenweg te *'s Bosch.*

Een Gehuwd Persoon wenschte zich spoedig in eene TABAKS-AFFAIRE geplaatst te zien, reeds vier en twintig jaren werkzaam geweest zijnde en grondig verstaande het CAROTTENTREKKEN, SNUIF FABRICEEREN en CIGAREN MAKEN, bezittende bewijzen van Bekwaamheid en Goed Gedrag. Brieven *franco*, bij A. NYSSEN, in de Ridderstraat te Nijmegen.

Het GEMEENTEBESTUUR van *MOERGESTEL*, zal, onder nadere approbatie van Heeren Gedeputeerden Staten, *op Maandag den* 30 *Mei* 1842; des voormiddags *om tien* ure, in de Raadkamer aldaar, publiek aanbesteden:

Het houwen van een SCHOOLLOKAAL, met de leverantie van al de Materialen.

Bestek, Konditien en Teekening, liggen ter lezing en bezigtiging ten huize van den Heer Burgemeester van voorschreven Gemeente.

Moergestel, den 4 *Mei* 1842.

Het Gemeentebestuur voornoemd
J. VAN DE WOUW, *vt.*
Ter ordonnancie van hetzelve,
VAN KELCKHOVEN, *Secretaris.*

Bij den Boekhandelaar J. R. VAN ROSSUM wordt uitgegeven:

Gebeden ten tijde van het JUBILÉ ten behoeve van *Spanje*; bijeenverzameld door een R. K. Pr.

De prijs is *Tien Cents*, doch bij getallen boven de 20 Exemplaren $7\frac{1}{2}$ *Cents*, waarvoor dezelve mede bij de voornaamste R. K. Boekhandelaars verkrijgbaar zijn.

, Bij den Drukker en Uitgever dezer is

TER PERSE

en binnen een paar dagen verkrijgbaar:

TOEPASSELIJKE GEBEDEN EN ONDERRIGTINGEN bij gelegenheid van het aanstaande

JUBILÉ.

NOUVEAU MOIS DE MARIE, ou suite de lectures sur les Mystères de la Très Sainte Vierge, et sur les principales vérités du salut, pour chaque jour du mois de mai. Ouvrage posthume de M. L'abbé Louis Debussi. *f* 0.70.

DE BUSSI, Nieuwe maand van Maria aan hare eer toegewijd, of gevolg van lezingen nopens de mysterien van de allerheiligste Maagd en de bijzonderste waarheden der zaligheid, voor al de dagen van Mei. *f* 0.70.

Mois de Marie à l' usage des pensionnaires 32° *f* 0.40.

————— (Grec-Latin) ou Marie honorée sur les classes, contenant les plus beaux morceaux des pères de l'église grecque sur le culte de la très sainte Vierge, in 18°. *f* 0.60.

L'ANNUAIRE DE MARIE, ou le Véritable Serviteur de la Ste Vierge, approuvé à Rome, et offert à S. S. Grégoire XVI, Par M. Menghi-d'Arville, Protonotaire Apostolique. 2 vol. *f* 1.25.

LE MOIS DE MARIE, Historique Pèlerinages aux sanctuaires de la Mère de Dieu. *f* 0.90.

LE PRATIQUE DU MOIS DE MARIE. *f* 0.50.

LE MOIS DE MARIE, ou le mois de Mai, consacré à la Mère de Dieu, suite de Méditations, de prières et d'exemples à l'honneur de la Ste Vierge. Par F. la Lomia, Missionnaire. Ouvrage traduit de l'Italien. Dedié à Madame Louise de France. *f* 0.40.

LIGUORIO. La véritable épouse de Jésus-Christ ou la religieuse sanctifiée par les vertus de son état 3 vol. *f* 3,50.

DE WARE BRUID van Jesus Christus, of de door de oefening der kloosterlijke deugden geheiligde Ordenspersoon, voor kloostergeestelijken van beiderlei geslacht, door den H. Alphonsus Maria de Liguori, vertaald uit het Italiaansch door eenen Priester uit de vergadering des Allerheiligsten Verlossers. 2 dl. *f* 2.00.

LES SOLITAIRES d'Isola Doma, suite de Silva ou l'ascendant de la vertu, 12°. *f* 0.50.

————— Silva ou l'ascendant de la vertu. Par l'Auteur de Lorenzo. G. T. D. *f* 0.60.

————— Isala, suite d'Edmour et Arthur par l'auteur de Lorenzo. F. T. D. *f* 0.60.

————— Lorenzo, ou l'empire de la religion, Par un nonconformiste Ecossais qui a embrassé la Foi catholique. G. T. D. *f* 0.80.

————— Rosario, histoire espagnole, faisant suite à Lorenzo et aux Solitaires d'Isola Doma par le même auteur. G. T. D. *f* 0.80.

————— Edmour et Arthur, par l'auteur de Lorenzo. G. T. D. *f* 0.80.

Publieke Verpachting
VAN TWEE
GROOTE BOUWHOVEN,
Onder
ESCHAREN.

De Heer L. J. SIMONS is voornemens, om op den 20 Mei 1842, des namiddags ten 3 ure, ten huize van den Heer J. F. VAN DEN HEUVEL, Burgemeester te *Wanrooy*, door het ministerie van den Notaris VAN DE MORTEL, residerende te *Boxmeer*, voor 6 of 12 jaren publiek te doen Verhuren:

Zijne TWEE BOUWHOEVEN, aan den Vogelshoek onder *Escharen* gelegen, elk ter grootte van ruim 21 Bunders ERF-, BOUW-, WEI- en HOOILAND; thans in gebruik bij HENRI en MARTEN CUPPEN; alles bij Gedrukte Billetten nader omschreven, en waaromtrent bovendien nadere informatien te bekomen zijn, bij den opzigter JOHANNES WILLEMS, Bouwman, wonende te *Beers.*

BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden Zaturdag 7 Mei $4\frac{1}{2}$ ure.

W. S. $2\frac{1}{2}$ pCt. $52\frac{3}{8}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$ Dito 5 [illegible] $101\frac{5}{8}$, Synd. $4\frac{1}{2}$ pCt. $93\frac{1}{8}$. [illegible] Dito $3\frac{1}{2}$ pCt. $77\frac{3}{8}$, $\frac{5}{16}$ Holl. Integr. delm. $164\frac{3}{4}$ G. L. 5 pCt $99\frac{5}{8}$. $\frac{3}{4}$ Ard. 85 p. st $21\frac{1}{4}$ $\frac{5}{16}$ Dito 3pCt. $26\frac{1}{4}$ Oude Russen. $105\frac{3}{4}$ Brazilien 100pct. $09\frac{3}{4}$

Ter Drukk. van D. A. A. DE ROOY te 's Bosch